

Sygn. akt II DO 18/21

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski (przewodniczący)

SSN Piotr Sławomir Niedzielak (sprawozdawca)

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie sędziego Sądu Rejonowego w S. A. L.

po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej

na posiedzeniu w dniu 24 czerwca 2021 roku

w związku z wnioskiem M. M. o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2021 r., sygn. akt II DZI [...] o utrzymaniu w mocy postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 29 września 2020 r. w sprawie o sygn. akt I DO 20/20 o umorzeniu postępowania w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej

na podstawie 545 § 1 k.p.k. w zw.z art. 430 § 1 k.p.k.

postanowił:

pozostawić wniosek bez rozpoznania

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 29 września 2020 r., sygn. akt I DO 20/20, umorzył postępowanie z wniosku pełnomocnika M. M. o podjęcie uchwały zezwalającej na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego w S. A.L. Wnioskodawca zarzucił sędziemu, że w sprawie prowadzonej pod sygn. akt IC [...] w dniu 5 lipca 2004 r. wezwała do udziału w sprawie Polski Związek [...] w G., a ten nie posiadał osobowości prawnej, ani zdolności sądowej oraz doręczenie na rozprawie temu związkowi opinii sądowo – psychiatrycznej dotyczącej wnioskodawcy.

Wnioskodawca pismem z dnia 17 października 2020 r. zaskarżył powyższe postanowienie, zarzucając orzeczeniu rażącą obrazę art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Pełnomocnik z urzędu wnioskodawcy adw. P. M. sporządził opinię prawną z której wynika, że brak jest jakichkolwiek podstaw do skutecznego zakwestionowania orzeczenia.

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 12 lutego 2021 r., sygn. akt II DZI 24/21 utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Pismem z dnia 30 marca 2021 r. wnioskodawca M. M. złożył do Sądu Najwyższego wnioszek o wznowienie postępowania twierdząc, że w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa albo o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia lub uznania pisma za skargi, czy inny środek zaskarżenia, którego wnioskodawca nie zna.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Przedmiotem wniosku jest wznowienie postępowania w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, tymczasem instytucja wznowienia postępowania nie ma zastosowania w tego rodzaju sprawach (patrz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 czerwca 2009 r. SNO 16/09, LEX nr 1288799 oraz analiza orzeczeń SN tam przywołanych; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 2019 r., I DO 40/19, LEX nr 2977457; Gudowski Jacek (red.), Komentarz do ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, [w:] Prawo o ustroju sądów powszechnych. Ustawa o Krajowej Radzie Sądownictwa. Komentarz, wyd. II teza 20 do art. 80 usp i przywołane tam postanowienie SN z 29 października 2008 r., SNO 61/08, OSNSD 2008, poz. 96). Wywiedziony środek zaskarżenia jest zatem niedopuszczalny z mocy ustawy, a zatem należało pozostawić go bez rozpoznania.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.